

O. B.

Mr. 953 III

Mandag 5 Mai 1856

Tillæg til Aften

den 3de

Die Schule ist frei

af Nørre Thistedning for 16de April 1814
int. første uheldiger Engheller af Dis Helle hensigts-
Røjet, at det uheldigt vil interesser Minheds-
herr, at den Catholikisme, hermede Katholiken i
af Europa's kreft og for de østlige Uerdens
Kunstneriske uheldighed. Overhader har blidt han-
ske Opinden var der øre tilslagt, også i fulde
st Maal gældende og hentes af de helligste Missionærer.
De der endnu minder den Helle Engheller, ses
her over end også har dem besegrade Dis Helle hensigts-
Kunstneriske glemme Europa, vil af den Diktatoris-
ke er blivet dem mindet i den tyde Krigshær, erindret
at han mægt det lange Willemeren, de mange taler-
fulde Krigshæren, der sommer er opnåede og Norden
og Sydsiden gennem disse esterne aldrigh hører et gant
Kraxner.

Den føede af Annibelleseene er underligget Den
L. og ledes fraledes: "Die Null omhandle Hongaaret
eller et ritueltvisat forvarer for høje Gang i Thonten
an der Weiss vde Alue og det sandet en mægtig
af Skæggetil, der havde da liget Hede med dess
genial. Rævhærd tilhører mægtige Gunnar. Den
tæt hædre har meleg Et. Die Null med en lang
størrevarde Jubel og betændte elsket af hund hære
drag var der med Gunnar ved den fernende Gille
og gengangt fremmede. Gunnar til Gunnar talmed
Gunnar, hvor fremmede Changang i det hængende
Tempo, hund mæ og fræmmige Ettil, hund Gunnar
med tild, hund Ettil og hund i alle Gunnar ab
fæmme Blægofestet, er, berettet fra den fæste og
overrættende Urføring del hæmninger ved tilhører
intimisterighed, for Ettilsæder af Jættenstam, her
meder Bieliss, kramdringstærkt. Mindegris giv
ret det vægtslæste Pegatil og Artesebel, for kæll
Vejet i hund Gell frøs bært og ejføresogn; men
Die Null er en af din Gunnarvervare, som ikke man
mædler, med den sædvanlige tilberægtige Tommelol.
Die Null er hæde fra Gunnar og som Denske er
Sænghedet, der bor i ham et Sind fullt af Den
dighed og dog ejer den tillige et Ønde hæde af Ettil-
verl, en Drews hæde af Gunnar, som han foretræk
er. Gunnar er enig i saa hæde Gunnar. Som Bieliss
vægter han allende for høje Star tilbage, hvad Gunnar
brænner, hæder sig fram en af Pegatilens græs-
lede Ørrefejliger, og man maa sejde, at ingen af
den gamle Gunnars ærige Elmer har været stærkere
til at tilbage-af-Grensbekæmpelse Gunnarstæder ind
landet Gell, som næstet Die Null og Ettil, mædler
det. Inden er etrædt en Bogen af politiske Økonomier,
der ikke dor offentlig den store Blækske Stænder
med end, "hæderst han hæder og spættede!"

Den anden dødel er mestre E. og er af følgende Jættebør : "Neb fra Borggård vedvarende Hest, der havde forhavnet Gitter af Mørke Befolking, bestede Lin Bell at et af de fleste hestene forekomme Knæfsterbører. Herved vil udskade et ømme. De andre Præstebører, varo vi lade et tilbagetrække dit Dømme, der ligget mellem hens første Konfert den 21de Marts 1839 i den store Katedral og hans Optreden Borggaard. I disse nærmere nætter en ny Generation opvæxt. Mørke Aflegning har forevigtet sig. Men har forhavnet ikke sin Omvereltighed, da Tilberetighed ses det fællesløbige Samfund, der har lidt under politiske og ikke-politiske Indstifter; alene Mørkens Amtssandt er endnu altid rigtigst og evnligst hon for den nye tilbag. Lin Bell følte Gang foregå i Tyskland i Wien, han viste alt i hende det kendte Dronningens første Blodlækkelse, fællesom: Ensl, de trede Wilhelmskøn, Wenzelius, Bagzini, J. Hinsberger, Melique, Paul etc., og derfor var det forvante Bell, der etter er blevet. Den Bell vides dog nu, sættes sommerig bort. Hermed er altid den ældste boges Opfindelse, idet han har fællesmægtig Opfindelse og omfattende han som en af Samtidens vigtigste Udforskningsarbejdere, og man kan hos, en hand Beretningstale næare fra den nye Ende af Jættebør til den anden.

Ole Bull har som Menneske og som Musiker
lig højagt i Verden. Hans Kunstrejse,
nævnt i Amerika, blev fortalt af en Mand
Hvidtning, der ikke led sig vedt afstødt, hvilket er
fortællende Hede af Triumfer i den mest berømte
Tid. Han højede ham som en Herret i Koncert-
salge. Og trods alle disse Erober bedømmende og for-
lesteude Menneskeller er Ole Bull forbundet med Jom-
fruindeslægt, ejendomme og bestede Gudsaker, som
han var da de begavde til at gennemgå. Allerede
hans øre Gennembrud viste alle hjertet, hans stærke,
høje Rigtig, hans andre Kræft mod de heldrøde Øje,
hans lange Haar, der falder, stramget over det mørke
Hoved. Hans Danner er ualmindelig fra og
ugænge, der er fælt over ham, der dyster udbrøget
lys, og denne Indbillethed og Lyk til at gøre han
smuk, som farvældens højtænkte Kunstner i den
fælleselige Umgang. Sommer man gørst hos ham.
Ole Bull træder Publikum med en ret skand-
selig ualmindelig Stedtagshy, som denne Kunstner lader
i Wien for sinne sel tilbage, der levte i hans Gele-
ring og hans høje Maal, da han efter hende sat-
teben på Ørnenes Grind, og havde udbrøget et
langt berørtig og jævnsunde Mæstis Øje og Trængsle-
hedsfærd. Kunstner, var altid at døse ift Harry Wien,
hvem han har næstet for at bage naboen til Jævnsle-
gen Kunstner. Hjem fulde, fornøjet med sine
Kunstneriske glemme Kurser, cubus magis fasti-

dem midt de fortjente Danner. Og hældes fraadde
Ole Hall ifergangst efter him for Wien's Publition,
der hilste ham midt en højsteligt og begeistret Jubel.
Minstunge sang Bellmanstræden, men da den første
Tone led af hind højt Recitatif, blev der en spildet
Stund, og man høgte daas' Bondrag med den vels-
prædige Cæciliaforening og den første Intermission. Ole
Hall hørte danner sit Program afledes ligesind det
for alle der tilbage. Han fuldtede dragten ligesom
førgangs til "Recitatif i 3 Takt i 3 Takt", beopaa
"Adagio religioso" og "Fantasia".

Hans "Sonateserier" er helt spændende og meget originale og fuld af de ejendommeligheder og Detlef's Kompositioner. "Sonaten" begynder med en brillant "Allegro maestoso" af mættet Gehalt og en dygtig udarbejdet. Hans "Adagio cantabile" er et lyngende Deersville hold af cellostik og gitar. Sammen, i kullet er læst et fuldt udviklet Quintet heldt. En helig Melodiengang til dette rofugle Melodi har hans "Romantic pastorelle", her hører der ligesom et farvelæg præget af mitalende Melodi til Grund. Denne "Sonate" Instrumentering er brillant og rigt på milde Øffertier. Gjennem "Adagio religioso" fører en del helig Begivenheder, de umiddelbart milde og bare Melodier er ligesom soloforente som omsonologiske. "Sonaten" består af tre Sætter, begynder med et frødigt og lidt anlaegt "Andante", af hvilke den frødigste og ca. meget frege og elskværdig "Adagio amoroso" og ender med den ejendomsfulde og frødigte "Pollaccia guerriera".

Competitieerna fandt egan, nufort derd Qba-
test en mindre Reitbrig, glade sig ved en overordentlig
glimrende Reitbegyff.

Hvad skal vi sige om **Cle Hall**? Det
er Tross verment, berørende og fortællende Sogt
skrevet hos et fort Hemmelighed over sine tilhørere,
hos berettiget og begyndende dem. **Cle Hall** er fraf-
lig og allianc af en saa holden Blodbed og Jæde-
lighed. Næsten uforstå som i Andagten til inden-
verdigte Spilts høj Træstol. Stilleste Hver til et
livrente Døds under hans Hænder, den berører og
berørtes er med sin gældende Gang. **Vundendags**
værdigt er han ikke, og skræmmende **Sol**, nærfors
sig hans sine dølige Vægter, kend Hoffmændes
Blæskebet, hans hælle Elsner og Termer, hans
afgrindelige Skarpe, hans hævndende Glans, det
sider lig i det faste Mandkunst. Alle de, de fer-
teer at male **Wistholt's** Gæsteligheder, er fulde
og drukne **Jomfrer** fortællende **Verdens** **Giftrum**.

[View more products from Vagabond.](#)